

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

DIPLOMSKO DELO

KATJA PIVK

Ljubljana, 2013

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športna vzgoja

**ANALIZA RAZLOGOV ZA IZBIRO INDIVIDUALNEGA UČENJA
ALPSKEGA SMUČANJA OTROK**

DIPLOMSKO DELO

MENTORICA

prof. dr. Mateja Videmšek

RECENZENT

doc. dr. Blaž Lešnik

Avtorica dela

KATJA PIVK

Ljubljana, 2013

ZAHVALA

Iskrena hvala mentorici dr. Mateji Videmšek za strokovno svetovanje, usmerjanje in pomoč pri izdelavi diplomske naloge.

Iskrena hvala tudi zaposlenim na smučišču in v šoli smučanja Ski Bor Črni Vrh za pomoč pri izpolnjevanju anketnih vprašalnikov.

Hvala tudi očetu in mami, ki sta mi omogočila študij na Fakulteti za šport, ter vsem ostalim, ki ste mi pri študiju pomagali in verjeli vame.

Ključne besede: predšolski otroci, otroci prvega triletja OŠ, starši, alpsko smučanje, individualno učenje smučanja

NASLOV DIPLOMSKEGA DELA: ANALIZA RAZLOGOV ZA IZBIRO INDIVIDUALNEGA UČENJA ALPSKEGA SMUČANJA OTROK

Katja Pivk

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2013

Športna vzgoja

POVZETEK

Namen diplomskega dela je bil ugotoviti, kateri so glavni razlogi za vključevanje otrok v individualno učenje smučanja. S pomočjo anketnega vprašalnika, ki je vseboval 12 vprašanj, smo anketirali 35 staršev, katerih otroci so bili stari med 4 in 9 let.

Podatke smo obdelali s program Microsoft Excel. Izračunali smo frekvence odgovorov, in izrisali grafe za rezultate posameznih vprašanj.

V raziskavi smo ugotovili, da se je individualnega učenja alpskega smučanja udeležilo največ štiri- in petletnikov (66%). Prevladovale so družine z enim ali dvema otrokoma (80%). Večina (74%) vseh anketirancev se je prvič udeležilo individualnega učenja. Prav tolikšen je bil tudi delež otrok, ki niso znali smučati, kar pomeni, da so bili začetniki. Ugotovili smo tudi, da si več kot polovica staršev želi, da bi njihov otrok po končanem individualnem učenju znal dobro smučati, nihče pa ne želi svojega otroka vključiti v tekmovalno smučanje. Zanimalo nas je tudi, ali starši z višjo izobrazbo pogosteje vključujejo otroke v individualno učenje smučanja. Ugotovili smo, da so bili številčnejši starši z višjo izobrazbo (72%). Pri tem smo kot višjo izobrazbo upoštevali končan visokošolski študij, univerzitetno izobrazbo, magisterij in doktorat. Glede bivalnega okolja družin pa so rezultati pokazali, da je bil skoraj enak delež mestnih in vaških družin.

Key words: preschool children, first triennium of primary school, parents, alpine skiing, private ski lessons

TITLE OF THESIS: THE ANALYSIS OF CHILDREN'S PARTICIPATION IN PRIVATE ALPINE SKI LESSONS.

Katja Pivk

University of Ljubljana, Faculty of sport, 2013

Physical education

ABSTRACT

The purpose of my diploma work was to analyze the reasons of parents whose children participate in private alpine ski lessons. We surveyed 35 parents of preschool children and children who are in the first triennium of primary school. Age of children was between 4 and 9 years. We used a questionnaire with 12 questions.

Data processing was done by Microsoft Excel. We figured out the frequency and sketched the graphs for the results of questions.

In this study we found that more than half of the children were four and five years old. Most of them are a family with one or two children (80%). The majority (74%) of all respondents were participated in individual learning for the first time. The same percent were children who did not know how to ski which mean that they were beginners. We have also found that more than half of parents would like that their child can ski well after the lessons, but no one wants their child involved in competitive skiing. We were also interested if parents with higher education involve children in individual ski lesson oftener. We found that there were more parents with higher education (72%). Higher education was including a vocational college, a university degree, master's degree and doctorate. In view of the families living environment the results showed, that it was almost the same percent of urban and rural families.

Kazalo

1. Uvod	9
1.1 Individualno in skupinsko učenje alpskega smučanja	10
1.2 Gibalni razvoj otrok	11
1.3 Namen raziskovalnega dela – cilji	13
2. Metode dela	14
2.1 Preizkušanci	14
2.2 Pripomočki	14
2.3 Postopek	14
3. Rezultati	15
4. Razprava	31
5. Sklep	34
6. Literatura	35
7. Priloga	36

Kazalo slik

<i>Slika 1.</i> Spol staršev.	15
<i>Slika 2.</i> Starost staršev.	16
<i>Slika 3.</i> Starost otroka.	17
<i>Slika 4.</i> Izobrazba staršev.	18
<i>Slika 5.</i> Število otrok v družini.	19
<i>Slika 6.</i> Bivalno okolje.	20
<i>Slika 7.</i> Oddaljenost bivališča od smučišča.	21
<i>Slika 8.</i> Ali je vaš otrok prvič na individualnem tečaju?	22
<i>Slika 9.</i> Znanje smučanja otroka pred tečajem.	23
<i>Slika 10.</i> Cilj za otroka na področju smučanja.	24
<i>Slika 11.</i> Pričakujem hitrejše učenje.	25
<i>Slika 12.</i> Boljše počutje.	26
<i>Slika 13.</i> Večja varnost.	27
<i>Slika 14.</i> Prilagajanje termina učenja.	28
<i>Slika 15.</i> Vsa pozornost je posvečena mojemu otroku.	29
<i>Slika 16.</i> Kje ste izvedeli za individualno učenje smučanja?	30

Kazalo tabel

Tabela 1. Razvojne faze in stopnje	12
--	----

1. Uvod

Slovenci lahko s ponosom predstavimo bloško smučanje, pohorsko smučanje, bajtarstvo na Veliki planini, prve polete preko 100 m, svetovne rekorde v Planici, vrhunske dosežke na tekmovanjih najvišjega ranga ter veliko znanj in ljudi, ki so zaznamovali domače in svetovno smučarsko okolje. Morda je lahko prav to razlog, da je danes smučanje v Sloveniji eden najbolj priljubljenih športov in načinov preživljanja prostega časa na snegu (Lešnik in Žvan, 2007).

Janez Vajkard Valvasor v knjigi Slava vojvodine Kranjske v letu 1689 opisuje bloško smučanje. Bločani so bili prvi smučarji na Slovenskem, smuči pa so uporabljali kot prevozno sredstvo (Marušič, 2006).

Vse zgoraj omenjeno priča o tem, zakaj smučanje pri nas velja za »nacionalni« šport. Njegova priljubljenost in vse večja množičnost pa vpliva tudi na družine z otroki, ki se vse pogosteje odločajo, da bi svojim otrokom približali in jih naučili tega zimskega športa. Od staršev pa je odvisno, ali bodo otroka vpisali v šolo smučanja in mu omogočili učenje pod strokovnim vodstvom učiteljev smučanja. Danes smučarske šole ponujajo različne programe. Od smučarskih tečajev – skupinske oblike učenja, do individualnih ur, kjer učenec dobi svojega učitelja smučanja, ki ga popelje v »svet zavojev«.

Športna dejavnost in s tem smučanje je za otrokov celostni razvoj izrednega pomena. Otrokova potreba in pravica po gibanju oz. gibalnih aktivnostih morata biti zagotovljeni kjer koli pač otrok je. Tudi v zimskem času, ko so igrišča pokrita s snegom in je temperatura nekoliko nižja. Poleg številnih drugih radosti, ki jih otrok doživlja in spoznava na snegu, usvoji tudi specifičen način gibanja, ki predstavlja pomemben prispevek k njegovi motorični učinkovitosti (Pišot in Videmšek, 2004).

Prav z gibanjem na svežem zraku izdatno pripomoremo k ohranjanju in h krepitvi otrokovega zdravja ter k bujenju njegove ljubezni do narave. Zato so vse aktivnosti v naravi v zimskem času prijetna in koristna poživitvev. To je način, kako otroci z radostjo, veseljem in sproščenostjo na nevsiljiv način vzljubijo novo vrsto gibanja in se prilagodijo na nove življenjske razmere. Igra in snežni poligon, ki otroku pričara poseben svet, v katerem se bo zabaval, so primarna vsebina in sredstvo, s katerim pristopimo k smučarskemu opismenjevanju otrok. Seveda morajo biti otroci za tako aktivnost primerno telesno pripravljeni in opremljeni (Pišot in Videmšek, 2004).

Nepogrešljiva oprema, od katere je odvisna tudi hitrost učenja in varnost pri učenju, so smuči, smučarske vezi, smučarski čevlji in palice. Naše dobro počutje je odvisno od toplega in udobnega oblačila (bunde, hlač, rokavic). Pika na i pri varnosti pa je pravilna izbira smučarskih očal in čelade. Primerna izbira smučarske opreme je predpogoj za uspešno učenje, zato jo je treba preizkusiti še pred odhodom na smučišče. Zagotavljati mora udobno, varno in sproščeno smučanje. Biti mora brezhibna in kar se da sodobna, saj bo otroku olajšala pridobivanje gibalnih znanj in razvoj potrebnih sposobnosti, ki ga bodo pripeljale do znanja smučanja (Cankar, 2008).

Najbolj pogosto vprašanje, ki si ga zastavljajo starši otrok je, kdaj je otrok dovolj star, da ga prvič postavimo na smuči. Vsak otrok je nekaj posebnega, obravnavati je potrebno vsakega posebej. Starostne meje se torej ne da določiti.

Pišot in Videmšek (2007) navajata, da lahko prve korake s smučmi otrok napravi že pri dveh letih. Ko dopolni 3 leta, se je sposoben spustiti po blagi strmini, medtem ko štiriletni otrok poskuša izpeljati tudi preproste zavoje. Štiri- do petletnega otroka lahko že vključimo v smučarski tečaj, kjer se vsebine seveda posredujejo skozi različne igre. Na zimovanje, ki zahteva vsaj nekajdnevno odsotnost staršev, ponavadi vključimo otroka, ki je star vsaj pet let.

Pri učenju smučanja otrok moramo skrbno paziti na njihovo starost. Od trenutka, ko je otrok primeren za začetek smučanja, pa vse do sedmega leta, mora učenje v čim večji meri vsebovati igro. Po sedmem letu lahko otroka učimo same tehnike, po dvanajstem letu pa ga lahko usmerimo v tekmovalno smučanje, če imamo za to objektivne razloge (Makuc idr., 2011).

1.1 Individualno in skupinsko učenje alpskega smučanja

Starši imajo ob vpisu otroka v smučarsko šolo različne cilje. Nekateri želijo le, da se njihov otrok nauči varno smučati, nekateri želijo stopnjo več, da se otrok nauči dobro smučati, nekateri pa ciljajo najvišje, k tekmovalni usmerjenosti. Glede na interese staršev, lahko svoje otroke vključijo v večdnevne tečaje smučanja, kjer se oblikujejo po znanju homogene skupine, otroci pa se s skupinskim delom in ob druženju z vrstniki učijo tehnike smučanja več dni ali pa samo posamezne ure. Spet drugi starši najamejo otroku svojega učitelja in delo poteka individualno.

Prednost individualne vadbe pred skupinsko je v tem, da otrok dobi več pozornosti s strani učitelja, saj se le-ta posveča zgolj enemu učencu. Vadba je prilagojena posamezniku glede na njegove sposobnosti, znanje in posebnosti. Tako lahko otrok v istem času opravi več posredniških in korektivnih storitev kot otrok, ki je del večje skupine, zato bo najverjetneje tudi hitreje napredoval v znanju smučanja. Vendar ob tem ne smemo pozabiti, da se otroci običajno radi družijo s svojimi vrstniki, zato ima tudi delo z večjo skupino svoje prednosti. V večji skupini sicer otroci dobijo manj pozornosti s strani učitelja, vendar se lahko med sabo primerjajo, kar pripelje do pozitivne tekmovalnosti med otroki in s tem hitrejšega napredka. Primerjava med otroki pa je možna le, če je skupina homogena, kar pomeni, da so otroci relativno izenačeni po znanju in običajno tudi po starosti (Makuc idr., 2011).

Makuc (2011) v svojem doktorskem delu navaja, da kljub temu, da učitelji največkrat delajo z večjim številom otrok (izjema so le individualne ure), je pri učenju smučanja individualen pristop eden pomembnejših dejavnikov uspešnosti. Z individualnim pristopom poskrbimo tudi za dobro počutje in vzdušje v skupini, saj se nihče ne počuti zapostavljenega ali prikrajšanega, učiteljem smučanja pa tak pristop omogoča boljše poznavanje vsakega otroka posebej in s tem kvalitetnejše delo. Individualno delo se običajno vpeljuje znotraj frontalnega ali skupinskega dela. Npr. čeprav nastopamo frontalno proti vsej skupini, lahko delujemo tudi individualno, tako da hodimo od otroka do otroka, ga spodbujamo ter ga

neopazno in nevsiljivo popravljamo pri izvajanju gibalnih nalog. Individualen pristop pri učenju smučanja je lahko zagotovljen le takrat, kadar je velikost skupin primerna znanju in starosti otrok ter so skupine homogene.

Pri učenju alpskega smučanja je zelo pomembno, da sestavimo homogene skupine, saj je s tem delo učitelja veliko lažje. Učitelj lahko za celotno skupino otrok, ki jih poučuje, uporablja podobne učne in korekcijske vaje, učenci pa se lahko na licu mesta primerjajo med seboj. Medsebojno rivalstvo otrok v skupini je mogoče omeniti kot pozitiven učinek. Vemo, da je tako otrokom kot odraslim veliko lažji proces osvajanja znanja, ki poteka v parih, trojkah ali v večjih skupinah.

Žal pa je smučanje eden najdražjih športov, saj zahteva veliko in kar drago opremo, nakup smučarske karte, prevoz do smučišč... Že to predstavlja družinam velik strošek, potem pa je tu še cena smučarskih tečajev. Cene individualnih učnih ur pa so še višje, kot cena tečaja. Žal si takšno vrsto učenja tako lahko privoščijo le bolj izobraženi starši oz. starši z višjimi plačami.

1.2 Gibalni razvoj otrok

V zgodnjem otroštvu je razvoj zelo dinamičen in celosten in prav v tem obdobju je gibalna aktivnost izjemnega pomena. Predstavlja namreč pomembno sredstvo za pridobivanje različnih informacij in nabiranje novih izkušenj ter razvijanje gibalnih in funkcionalnih sposobnosti (Videmšek in Pišot, 2004).

»Z gibanjem otrok zaznava in odkriva svoje telo, preizkuša, kaj telo zmore, doživlja veselje in ponos ob razvijajočih se sposobnostih in spretnostih ter gradi zaupanje vase. Gibanje daje otroku občutek ugodja, varnosti, veselja, kratka dobrega počutja. Otrok raziskuje, spoznava in dojema svet okrog sebe. V gibalnih dejavnostih je telo izhodiščna točka za presojo položaja, smeri, razmerja do drugih; otrok razvija občutek za ritem in hitrost ter dojema prostor in čas« (Videmšek in Pišot, 2007, str. 11).

Videmšek, Berdajs in Karpljuk (2003) navajajo, da je gibalni razvoj v razvoju človekovih funkcij v ospredju predvsem v prvih letih življenja. Razvoj poteka od naravnih oblik gibanja do celostnih in skladnostno zahtevnejših športnih dejavnosti, v interakciji med zorenjem, učenjem in posameznikovo lastno voljno aktivnostjo. V predšolskem obdobju otrok pridobiva raznovrstne izkušnje zlasti z igro.

Za človeka je značilno, da njegovo gibalno učinkovitost omejuje šest gibalnih in funkcionalna sposobnost. Moč, hitrost, koordinacija, gibljivost, ravnotežje in preciznost ter vzdržljivost so sposobnosti, ki določajo učinkovitost posameznika pri realizaciji različnih gibalnih nalog, seveda ob drugih dimenzijah (socialnih, čustvenih, spoznavnih...). Realizacijo večine gibalnih nalog pa omogočata ali onemogočata ravnotežje in koordinacija gibanja (Videmšek in Pišot, 2004).

Otrokov razvoj poteka večsmerno in hkrati na različnih področjih, kar pomeni, da je gibalni razvoj povezan s telesnim, kognitivnim, čustvenim in socialnim razvojem. V začetnem obdobju poteka gibalni razvoj v cefalo-kavdalni smeri, pri tem je otrok najprej sposoben nadzirati gibanje glave, nato trupa in rok, šele potem pa nog. Razvoj poteka tudi v proksimo-

distalni smeri, kar pomeni, da lahko otrok najprej nadzira gibanje tistih delov telesa, ki so bližje hrbtenici, kasneje pa tudi vse bolj oddaljenih. Tako otrok postopno postaja sposoben nadzirati in učinkovito izvajati zahtevnejše gibalne spretnosti (Videmšek in Pišot, 2007).

Gibalni razvoj poteka skozi različna obdobja, ki jih imenujemo razvojne stopnje. Videmšek in Pišot (2007) sta navedla, da lahko v teh stopnjah opazimo določeno vrsto značilnega vedenja, ki velja za večino otrok. Vsaka razvojna stopnja je na nek način rezultat predhodne in pogoj za vzpostavitev naslednje, višje stopnje. Posamezne stopnje se večinoma pojavljajo v enakih starostnih obdobjih in trajajo približno enako dolgo. Zaporedje razvojnih stopenj je tako pričakovano, saj je odvisno od dozorevanja funkcij, ki so gensko pogojene. Zaradi individualnih razlik pa se lahko posamezne razvojne stopnje pojavijo tudi v različnih starostnih obdobjih, čeprav je vrstni red njihovega pojavljanja praviloma enak.

Tabela 1
Razvojne faze in stopnje

FAZE MOTORIČNEGA RAZVOJA	OKVIRNO STAROSTNO OBDOBJE	STOPNJE MOTORIČNEGA RAZVOJA
REFLEKSNA GIBALNA FAZA	prenatalno obdobje do 4. meseca od 4. meseca do 1. leta	stopnja vkodiranja (zbiranja) informacij stopnja dekodiranja (procesiranja) informacij
RUDIMENTALNA GIBALNA FAZA	od rojstva do 1. leta od 1. leta do 2. leta	stopnja inhibicije refleksov predkoralna stopnja
TEMELJNA GIBALNA FAZA	od 2. do 3. leta od 4. do 5. leta od 6. do 7. leta	začetna stopnja osnovna stopnja zrela stopnja
SPECIALIZIRANA GIBALNA FAZA	od 7. do 10. leta od 11. do 13. leta od 14. leta naprej	splošna stopnja specifična stopnja specializirana stopnja

REFLEKSNA GIBALNA FAZA – refleksni gibi fetusa in novorojenčka predstavljajo prvo stopnjo motoričnega razvoja človeka. Refleks je vedenje, ki ga samodejno sproži določeni dražljaj (zvok, svetloba, dotik) in ga nadzorujejo subkortikalni možganski centri. Pri novorojenčkih opazimo 27 različnih refleksov. Večina refleksov pri dojenčkih v prvih šestih mesecih izgine, ali se postopno spreminjajo, saj ne predstavljajo več ustreznega vedenja.

RUDIMENTALNA GIBALNA FAZA – rudimentalne gibalne sposobnosti so začetne, nepopolne motorične sposobnosti otroka. To fazo delimo na dve stopnji: stopnja inhibicije refleksov (vedno več refleksov se inhibira in izgine) in predkontrolna stopnja.

TEMELJNA GIBALNA FAZA – V tej fazi postaja gibanje vse učinkovitejše in bolj usklajeno. Za to fazo je značilno, da otroci aktivno preskušajo in raziskujejo svoje gibalne sposobnosti in zmogljivosti. Ob koncu obdobja zrelosti, ki je zadnje obdobje na tej stopnji, naj bi otroci

obvladali večino temeljnih gibalnih spretnosti. Za to pa potrebuje otrok spodbudno okolje in priložnosti za dejavnost ter učenje.

SPECIALIZIRANA (ŠPORTNA) GIBALNA FAZA – V tem obdobju začne otrok povezovati in uporabljati temeljne gibalne spretnosti za izvajanje specializiranih športnih spretnosti. Izvajanje gibalnih spretnosti je vse bolj nadzirano, izpopolnjeno in hitro. Lokomotorne, stabilnostne in manipulativne spretnosti postanejo vse bolj natančne, sestavljene, dovršene in se smiselno uporabljajo v vse kompleksnejših športnih in drugih gibalnih aktivnostih v vsakodnevnem življenju. V tem času poteka tudi intenziven razvoj nekaterih gibalnih sposobnosti, predvsem reakcijskega časa, koordinacije in hitrosti gibanja. Otrokom naj bi v tem obdobju zagotovili predvsem pestro izbiro različnih gibalnih dejavnosti, kar bo izdatno izboljšalo nadzor gibanja in gibalno učinkovitost v celoti (Videmšek in Pišot, 2007).

Na razvoj gibalnih sposobnosti pa vsekakor vpliva tudi učenje smučanja. Gibalni programi, ki jih bodo usvojili otroci, bodo ostali trajno zapisani v motoričnem (gibalnem) spominu. Čim bogatejši bo ta spomin, lažje bo posameznik usklajeval nova gibalna znanja. Pri učenju smučanja imata velik pomen koordinacija gibanja in ravnotežje. Rausavljevič, Videmšek in Pišot (2012) so v knjigi zapisali, da sta prav ravnotežje in koordinacija gibanja nekakšna filtra, ki omogočata ali onemogočata (otežujeta) realizacijo večine gibalnih nalog. To dejstvo pa ima pri učenju smučanja velik pomen. Adaptacija (želja po ohranjanju obstoječega stanja in hkratna želja po spremembah) na okolje, ki otroka nenehno spremlja, ter nenehno rušenje in težnja po vnovični vzpostavitvi ravnotežnega položaja, sta pomembna dejavnika na poti k znanju smučanja in jima moramo posvetiti veliko pozornosti.

1.3 Namen raziskovalnega dela – cilji

Namen raziskovalnega dela je ugotoviti, kateri so glavni razlogi za vključevanje otrok v individualno učenje smučanja.

Cilji naloge:

- ugotoviti, ali starši z višjo izobrazbo pogosteje vpisujejo otroke na individualno učenje smučanja,
- ugotoviti, kako daleč so starši pripravljeni pripeljati otroka v šolo smučanja,
- ugotoviti, ali se za individualno učenje odloča več mestnih družin ali družin živečih na vasi,
- ugotoviti, ali se za individualno učenje pogosteje odločajo manjšestvilčne družine,
- ugotoviti, ali se za individualno učenje odloča več staršev, katerih otroci so popolni začetniki, ali več staršev otrok, ki že znajo smučati.

2. Metode dela

2.1 Preizkušanci

Rezultate smo pridobili iz 35 rešenih anketnih vprašalnikov, ki so zajemali starše otrok, ki so pripeljali otroka v šolo smučanja, na individualno učenje alpskega smučanja. Anketni vprašalnik so rešili starši, 16 žensk in 19 moških, starih od 25 do 47 let. Njihovi otroci pa so stari od 4 do 9 let. Vzorec zajema populacijo živečo tako na vasi, kot v mestu.

2.2 Pripomočki

Podatke za izdelavo raziskovalne naloge smo pridobili z anketnim vprašalnikom, ki obsega 12 vprašanj zaprtega tipa. Vprašalnik je strukturiran izključno za namen diplomske naloge.

2.3 Postopek

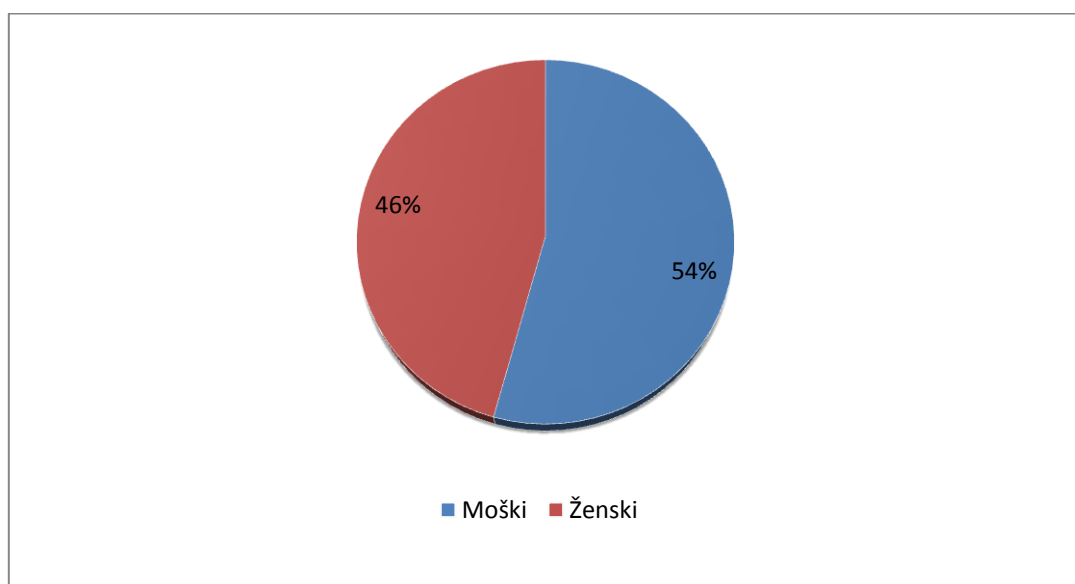
Anketne vprašalnike smo odnesli na smučišče Ski Bor v Črnem Vrhu nad Idrijo. Vodja smučarske šole pa jih je nato razdelil staršem, ki so svoje otroke vključili v šolo smučanja, in sicer v individualno učenje alpskega smučanja. Vprašalniki so bili rešeni v mesecu januarju in februarju 2013.

Podatke smo obdelali s programom Microsoft Excel.

3. Rezultati

Rezultati pridobljeni s pomočjo anketnega vprašalnika, po posameznih vprašanjih:

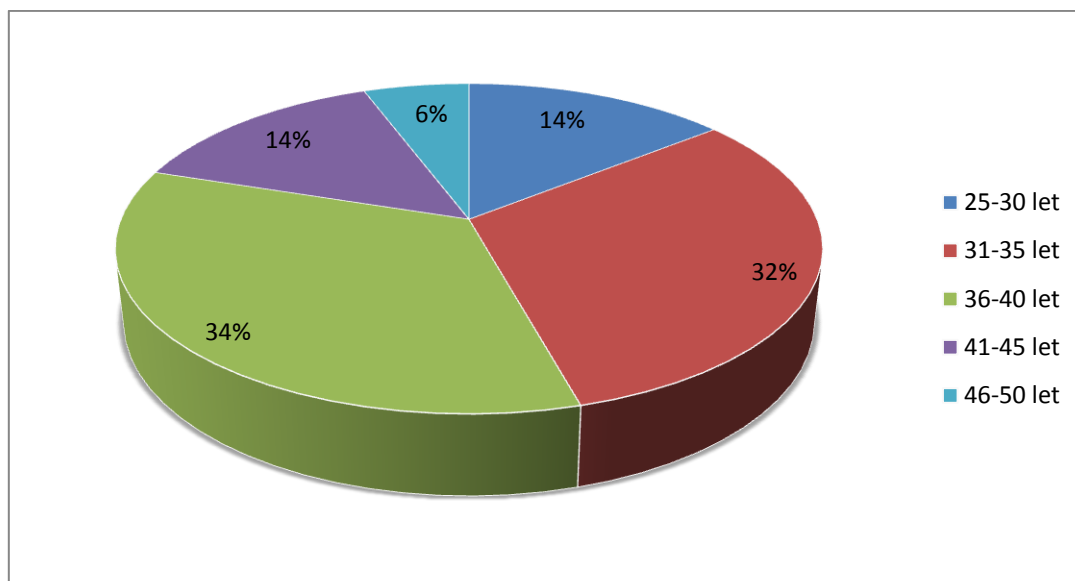
1. SPOL STARŠEV

Slika 1. Spol staršev.

Iz slike 1 je razvidno, da je anketni vprašalnik rešilo več moških. To pomeni 54% očetov in 46% mater.

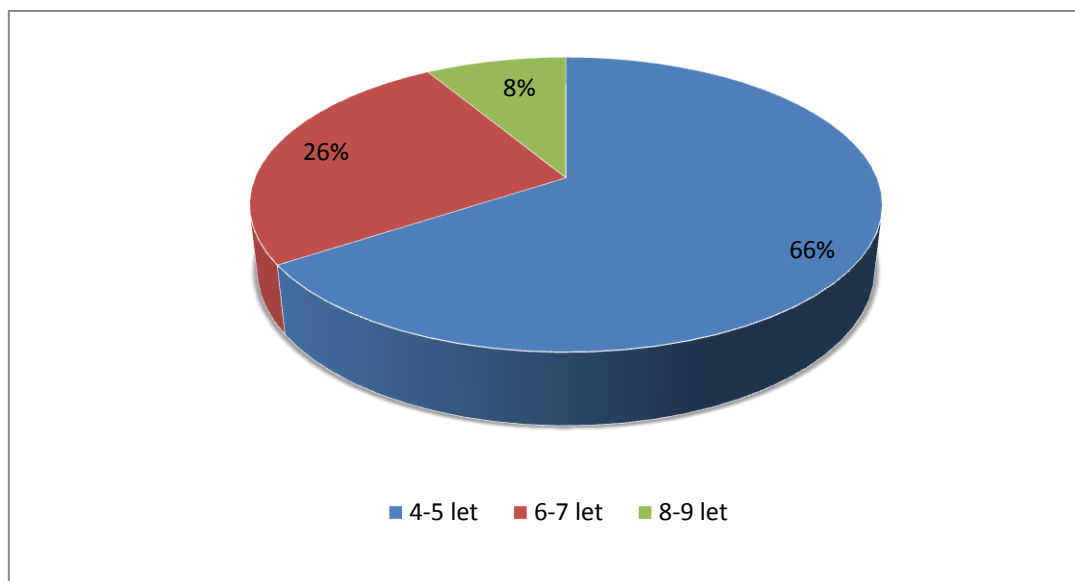
2. STAROST STARŠEV

Slika 2. Starost staršev.

Slika 2 nam prikazuje, da se je za vključitev otroka v individualno učenje smučanja odločilo največ staršev starih od 36 do 40 let, kar je 34% anketirancev. Z 32% jim sledi starostna skupina od 31 do 35 let. Najmanjši delež je staršev starih od 46 do 50 let (6%), nekaj več, 14%, pa je staršev starih od 25 do 30 let in prav toliko staršev starih od 41 do 45 let.

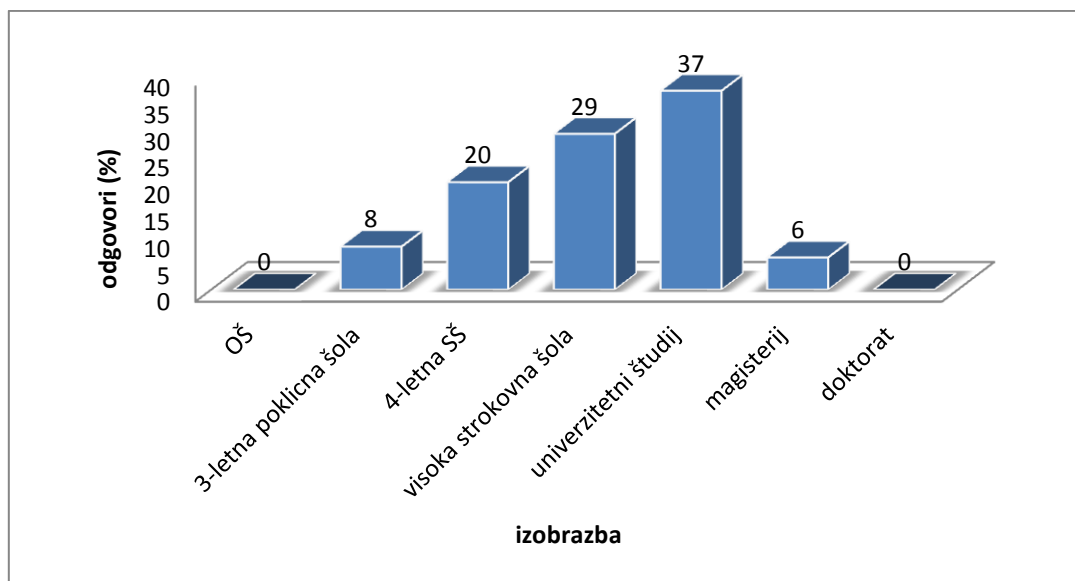
3. STAROST OTROKA

Slika 3. Starost otroka.

Največ otrok na individualnem učenju smučanja je bilo starih 4 in 5 let. To prikazuje slika 3, kjer je lepo vidno, da je delež teh otrok 66%. S 26% sledijo otroci stari 6 in 7 let, delež otrok starih 8 in 9 let pa je 8%.

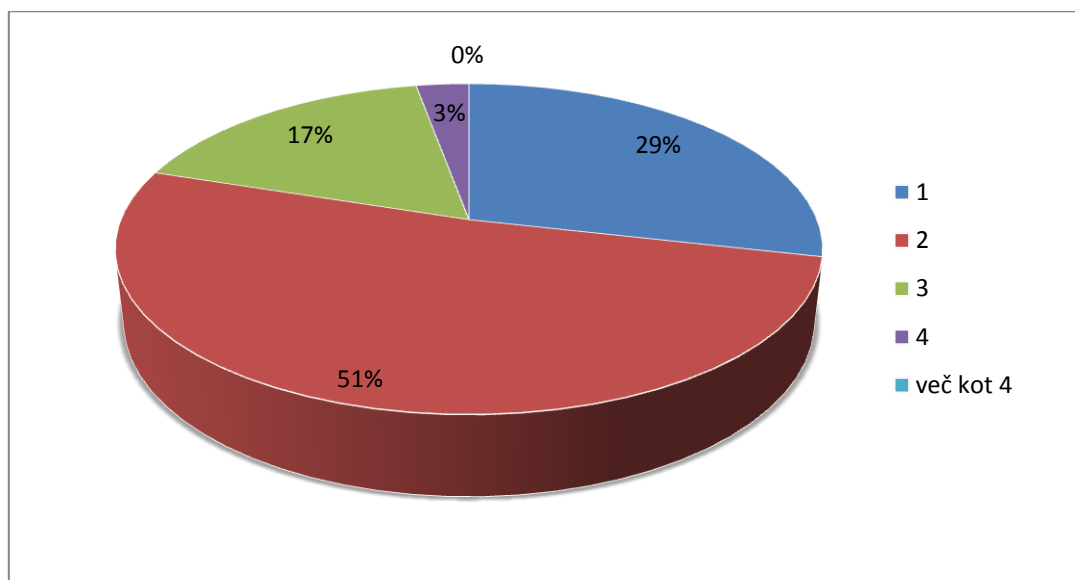
4. IZOBRAZBA STARŠEV

Slika 4. Izobrazba staršev.

Iz slike 3 je mogoče razbrati, da je s 37% največ staršev, ki imajo univerzitetno izobrazbo, 29% anketiranih staršev ima končano visoko strokovno šolo, 20% staršev ima končano 4-letno srednjo šolo, 8% staršev ima končano 3-letno poklicno šolo, 6% staršev pa je odgovorilo, da ima magisterij.

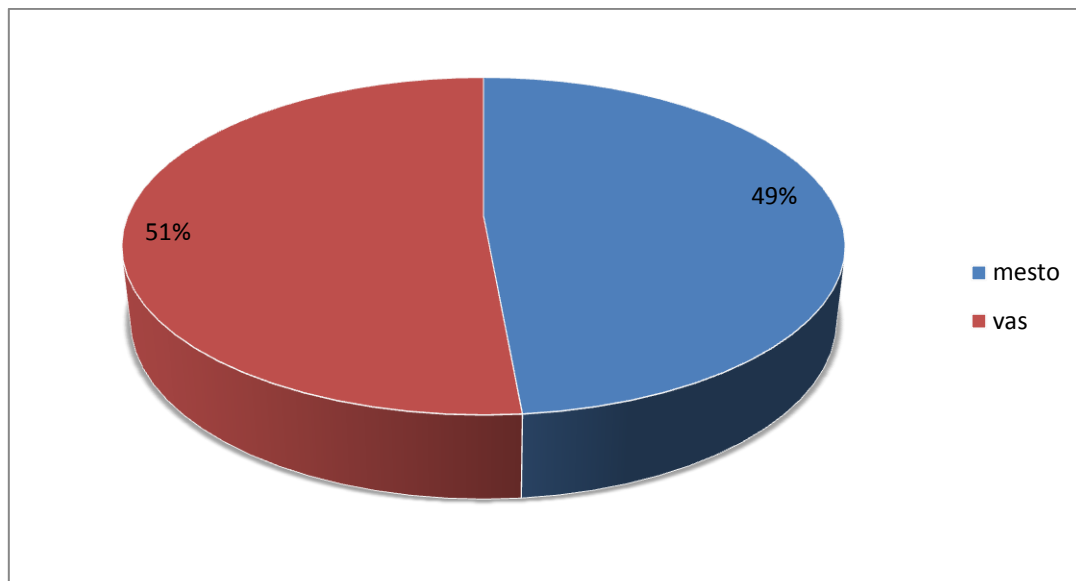
5. ŠTEVILO OTROK V DRUŽINI

Slika 5. Število otrok v družini.

Slika 5 prikazuje, da je kar 51% delež družin z 2 otrokoma, 29% je družin z 1 otrokom, 17% družin ima 3 otroke, 3% pa 4. Med anketiranci ni bilo nobene družine, ki bi imela več kot 4 otroke.

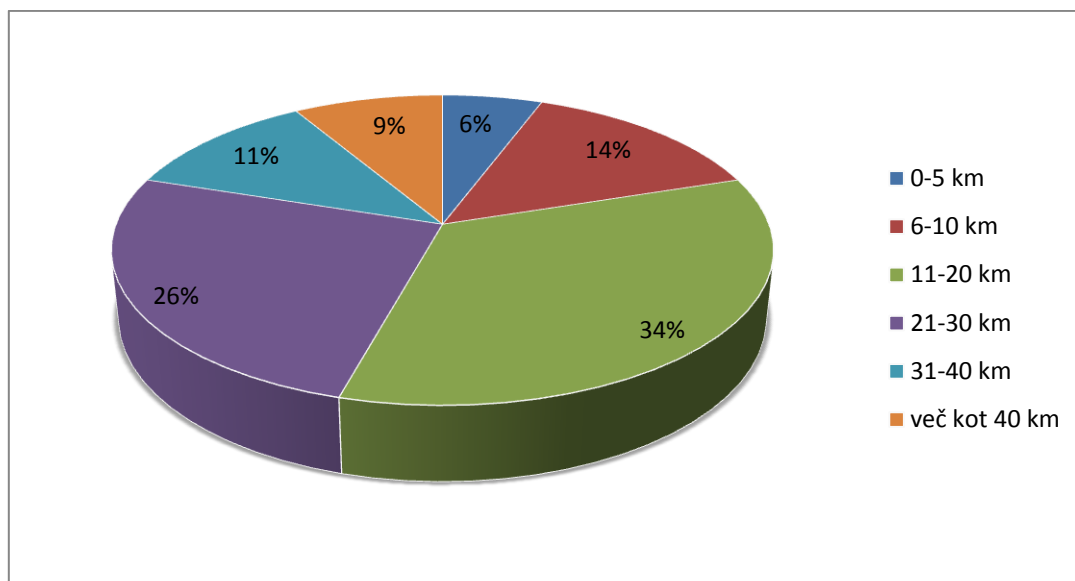
6. BIVALNO OKOLJE

Slika 6. Bivalno okolje.

Slika 6 prikazuje, v kakšnem bivalnem okolju živijo družine anketirancev. Malce več družin živi na vasi (51%), 49% pa jih biva v mestu.

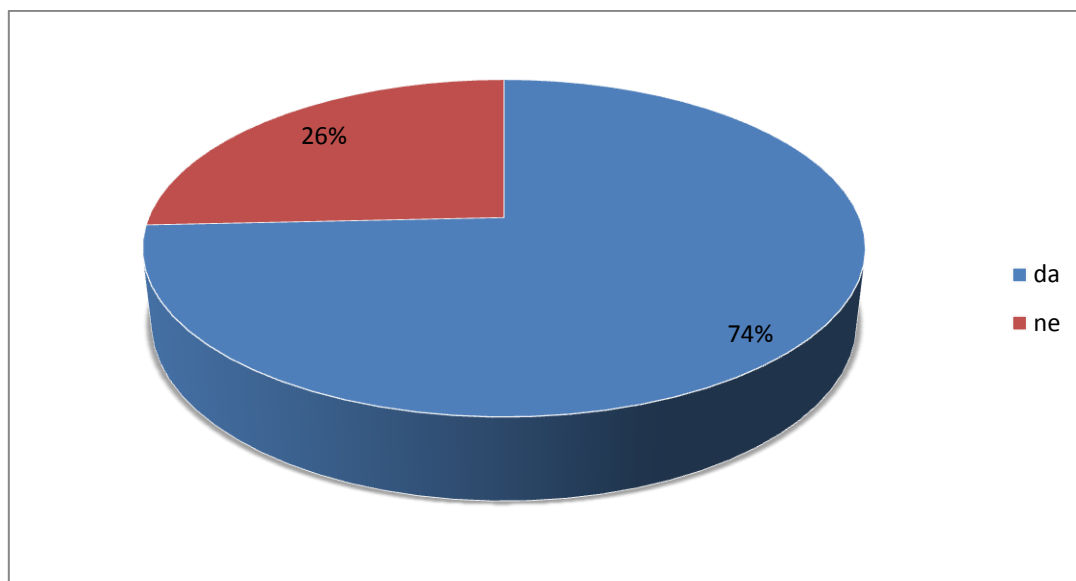
7. ODDALJENOST BIVALIŠČA OD SMUČIŠČA

Slika 7. Oddaljenost bivališča od smučišča.

Na sliki 7 vidimo, da je največ staršev pripeljalo svoje otroke od 11 do 20 km daleč, kar pomeni 34% anketirancev. 26% staršev je odgovorilo, da so prepeljali od 21 do 30 km dolgo pot, razdaljo od 6 do 10 km je prevozilo 14% anketiranih staršev, nekaj manj (11%) je premagalo razdaljo med 31 in 40 km. Najdaljšo pot, več kot 40 km, je prevozilo 9% staršev, najkrajšo pot, do 5 km, pa jih je prevozilo 6%.

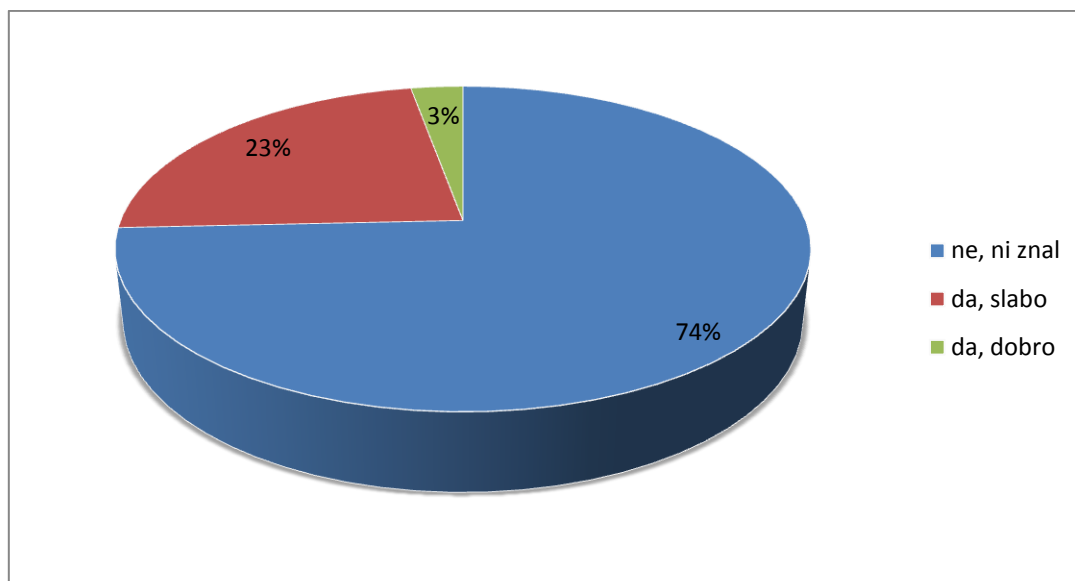
8. ALI JE OTROK PRVIČ NA INDIVIDUALNEM TEČAJU?

Slika 8. Ali je vaš otrok prvič na individualnem tečaju?

Slika 8 nam prikazuje rezultate iz anketnega vprašanja: Ali je vaš otrok prvič na individualnem tečaju? 74% staršev je odgovorilo pritrdilno, 26% otrok pa se je že prej udeležilo individualnega tečaja.

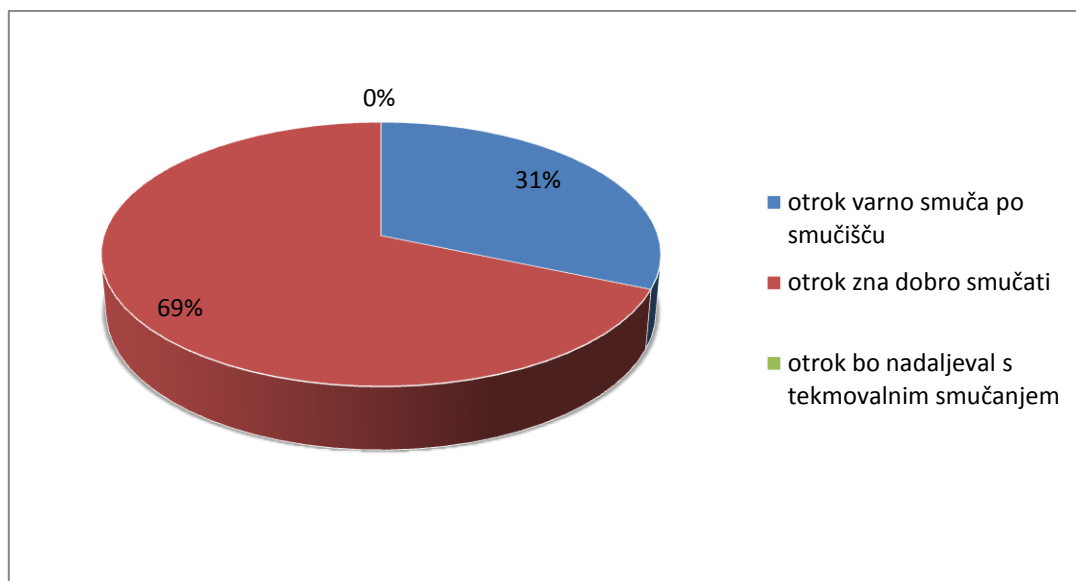
9. ZNANJE SMUČANJA OTROKA PRED TEČAJEM

Slika 9. Znanje smučanja otroka pred tečajem.

Na sliki 9 so prikazani rezultati anketnega vprašanja: Ali je otrok že znal smučati preden se je udeležil tečaja? Anketiranci so v 74% odgovorili, da je njihov otrok začetnik, kar pomeni, da pred tečajem ni znal smučati. 23% staršev je odgovorilo, da je njihov otrok sicer znal smučati, vendar slabo. 3% pa je staršev, ki so se opredelili za odgovor, da je njihov otrok že pred tečajem znal dobro smučati.

10. CILJ ZA OTROKA NA PODROČJU SMUČANJA

Slika 10. Cilj za otroka na področju smučanja.

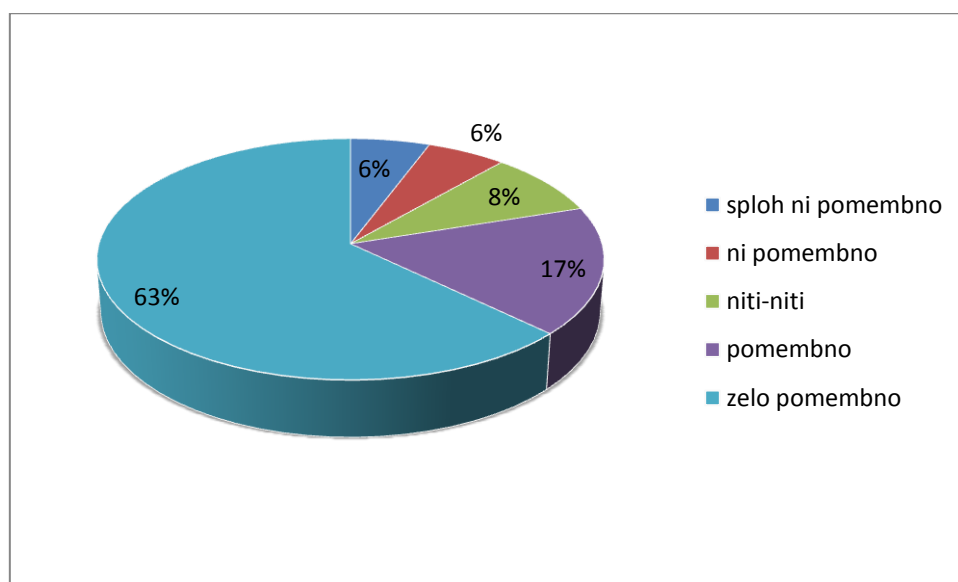
Iz slike 10 razberemo, da kar 69% staršev želi, da bi njihov otrok znal dobro smučati, 31% staršev pa želi, da njihov otrok varno smuča po smučišču. Nobeden od staršev nima želje po tem, da bi njihov otrok nadaljeval s tekmovalnim smučanjem.

11. RAZLOGI ZA VKLJUČITEV OTROKA NA INDIVIDUALNO UČENJE SMUČANJA

Anketiranci so pri vprašanju: »Zakaj ste se odločili za individualno učenje smučanja?« na 5 podvprašanj odgovarjali s pomočjo 5-stopenjske lestvice:

- 1 - sploh ni pomembno,
- 2 - ni pomembno,
- 3 - niti-niti,
- 4 - pomembno,
- 5 - zelo pomembno.

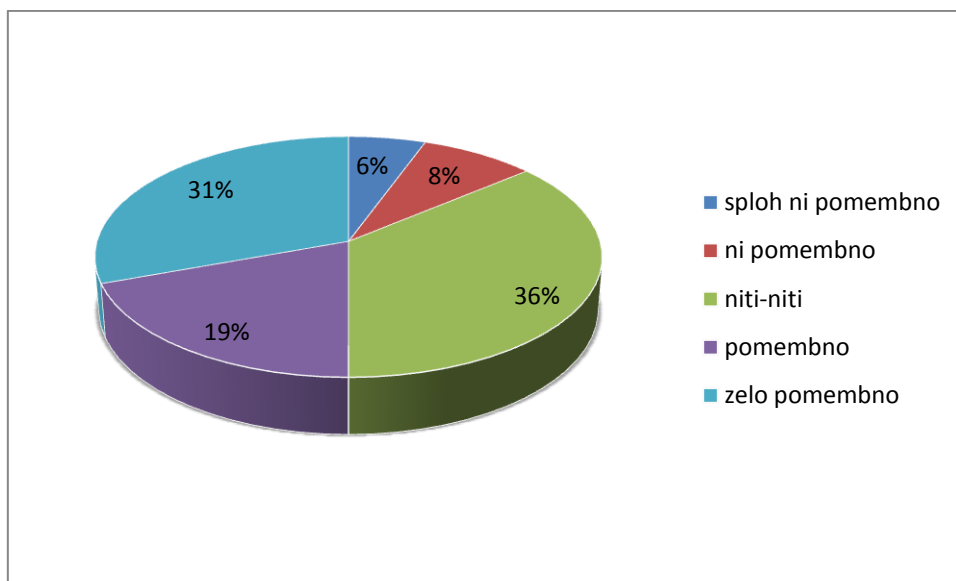
a) ker pričakujem hitrejše učenje

Slika 11. Pričakujem hitrejše učenje.

Kot zelo pomembno je na to vprašanje odgovorilo 63% staršev, 17% se to zdi pomembno, 8% se je opredelilo za odgovor niti-niti, 6% se to ne zdi pomembno, prav tolikšnemu deležu staršev pa sploh ni pomembno. To razberemo iz slike 11.

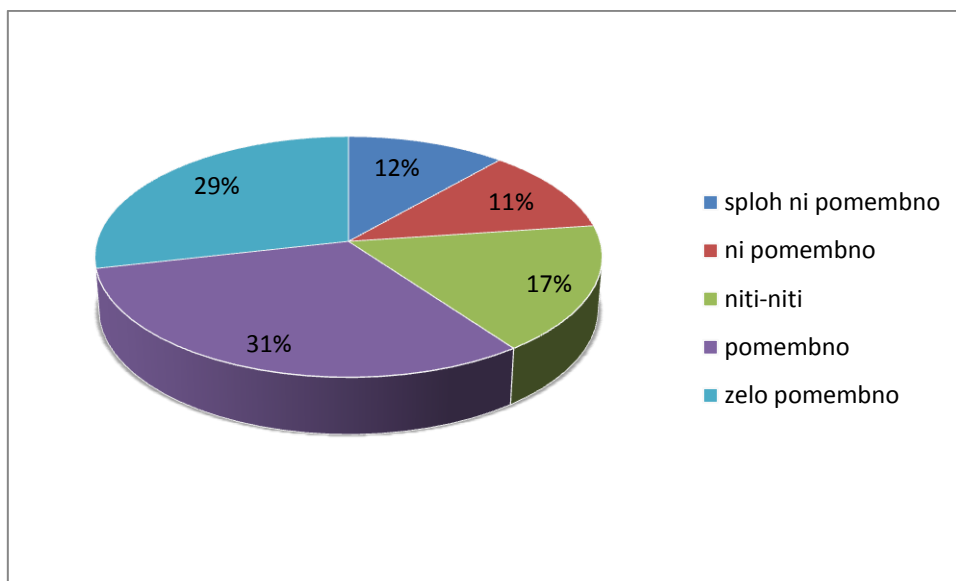
b) ker se otrok samo z učiteljem bolje počuti

Slika 12. Boljše počutje.

Slika 12 prikazuje naslednje: Da se otrok z učiteljem bolje počuti, je zelo pomembno 31% staršem, pomembno se zdi 19% staršem, za niti-niti se je opredelilo 36% staršev, 8% anketirancev pa meni, da to zanje ni pomembno oz. 6% sploh ni pomembno.

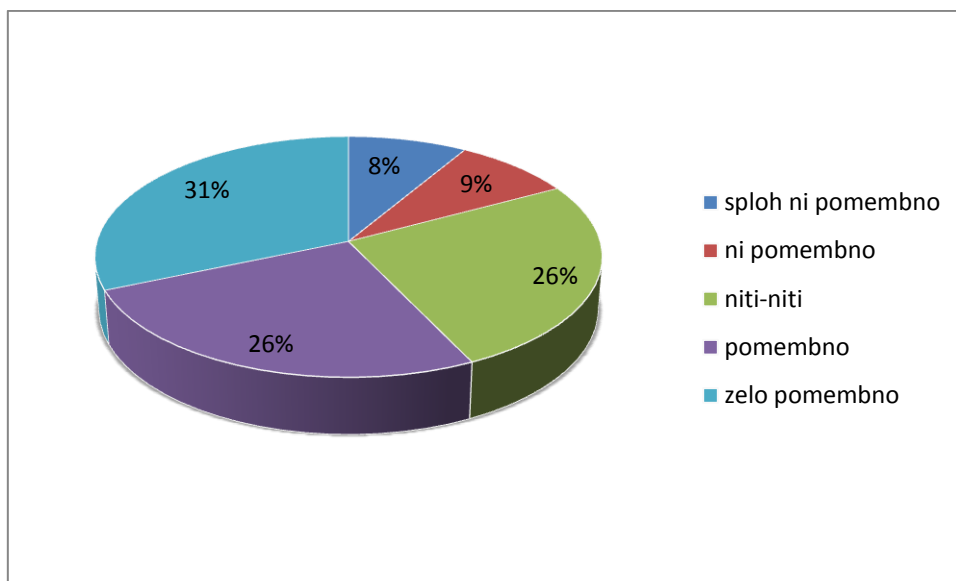
c) ker je zagotovljena večja varnost

Slika 13. Večja varnost.

Slika 13 prikazuje, da je varnost zelo pomembna, saj se je za prva dva odgovora na 5-stopenjski lestvici (zelo pomembno in pomembno) odločilo 60% staršev. Srednje pomembna oz. za odgovor niti-niti se je odločilo 17% vprašanih staršev. Za odgovor ni pomembno se je odločilo 11% staršev, 12% anketirancem pa se to sploh ne zdi pomembno.

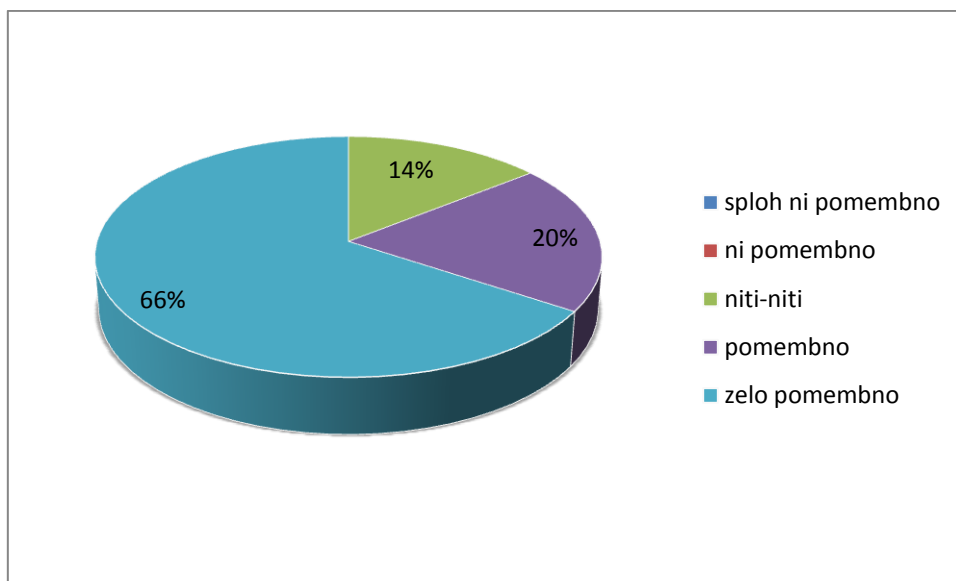
d) ker lahko prilagajamo termin učenja

Slika 14. Prilagajanje termina učenja.

Slika 14 govori o tem, kako pomembno je staršem, da lahko prilagajajo termin učenja. Večini staršev se to zdi pomembno. 31% se je odločilo za odgovor zelo pomembno, za pomembno se je odločilo 26% staršev, prav toliko se jih je odločilo za odgovor niti-niti. 9% ni pomembno, 8% pa sploh ni pomembno prilagajanje termina.

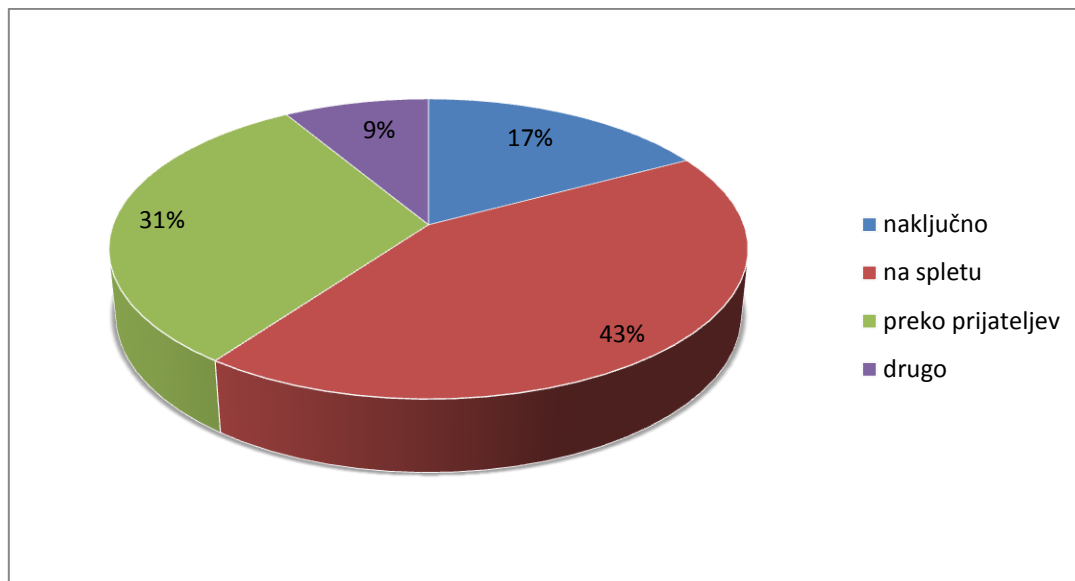
e) ker učitelj posveti vso pozornost mojemu otroku

Slika 15. Vsa pozornost je posvečena mojemu otroku.

Slika 15 prikazuje, da več kot polovici, to je 66% anketiranim, se zdi zelo pomembno to, da učitelj posveti vso pozornost njihovem otroku, to se zdi pomembno 20% staršem, 14% niti-niti, medtem ko se nihče ni opredelil za ni pomembno in sploh ni pomembno.

12. KJE STE IZVEDELI ZA INDIVIDUALNO UČENJE SMUČANJA?

Slika 16. Kje ste izvedeli za individualno učenje smučanja?

Slika 16 prikazuje, kje so starši izvedeli za individualno učenje smučanja, katerega so se udeležili. Največ anketirancev, to je 43%, je za to prebralo na spletu, 31% staršev so to informacijo posredovali prijatelji, 17% jih je izvedelo naključno, 9% pa se je opredelilo za odgovor drugo. Pri tem so navajali, da so o tej možnosti učenja izvedeli preko ZUTS-a in na smučišču oz. na terenu.

4. Razprava

Na anketnem vprašalniku so starši najprej zapisali svojo starost, saj nas je zanimalo, koliko so stari oni sami in njihovi otroci, ko jih vpisujejo v tečaj individualnega smučanja. Ugotovili smo, da je njihova najpogostejša starost med 36 in 40 let, teh je 34%. Z 32% pa jim sledijo starši stari od 31 do 35 let. Starost njihovih otrok se giblje med 4. in 9. letom, najpogostejši udeleženci individualnega tečaja pa so bili 4 in 5 letni otroci, kar pomeni 66% anketirancev. Starši ravno pri teh letih otroka prvič postavijo na smuči, in kot kažejo tudi rezultati naše raziskave, je večina (74%) otrok začetnikov, to pomeni, da ob prihodu na tečaj še niso znali smučati. Tu opazimo povezavo med starostjo otrok in njihovim predhodnim znanjem smučanja. Povzamemo lahko, da starši otroku, ki ga prvič postavijo na smuči, najamejo individualnega učitelja. Na to se navezujejo tudi naslednji rezultati. 74% otrok je bilo prvič na individualnem tečaju, prav toliko je otrok, ki pred tem niso znali smučati. Nekoliko so nas presenetili rezultati starševih ciljev za otroka na področju smučanja, saj jih kar 69% želi, da bi njihov otrok znal dobro smučati. Vemo pa, da je za to potrebno veliko ur vaje in precej presmučanih kilometrov. Tu je zanimivo še eno dejstvo, ki smo ga že omenili. Večina anketiranih otrok je namreč začetnikov. To pa pomeni, da je za dosego starševih želja in cilja še zelo dolga pot, ki je vsekakor ni mogoče izpolniti v parih urah, pa čeprav individualnega učenja. Glede ciljev o znanju smučanja otrok pa smo ugotovili še naslednje: 31% staršev želi, da njihov otrok varno smuča po smučišču, nihče pa ni izrazil želje po nadaljevanju s tekmovalnim smučanjem. Večina anketiranih staršev namreč pričakuje tudi hitrejše učenje na individualnem tečaju. O tem pričajo rezultati, saj jih je kar 63% označilo, da pričakujejo hitrejše učenje s pomembno oz. zelo pomembno. Zelo podobne rezultate so dobili tudi v spodaj omenjenih raziskavah:

Mavri (2010) je v svoji diplomski nalogi ugotovila, da se je od vseh anketiranih le 11 % staršev opredelilo, da jih smučanje ne zanima in posledično nimajo nobenih ciljev na področju smučanja. Velika večina pa meni, da bi se moral otrok dobro naučiti smučati (57 %). Za 30 % staršev je pomembno, da se zna varno spustiti po smučišču, le 1 % staršev pa si želi, da bi se otrok usmeril v tekmovalno smučanje. Tudi raziskava Gregorčičeve (2002) je pokazala podobne rezultate. V njeni raziskavi si kar 91 % staršev želi, da njihov otrok zna dobro smučati in le za 9 % je pomembna varnost otrok na smučišču. Nihče pa se ni odločil za tekmovalno usmerjeno smučanje. Pri tej spremenljivki lahko med raziskavama potegnemo vzporednice. V raziskavi Videmškove idr. (2007) so imeli nekoliko drugačne cilje, vendar tudi primerljive z našimi. Kar 69% staršev želi, da bi njihovi otroci znali dobro smučati, malo manj kot četrtnina pa, da bi se otroci usmerili v tekmovalno smučanje. Podobne rezultate so v raziskavi dobili tudi Makucova, Videmškova in Štihec (2010). Več kot polovica staršev želi, da se njihov otrok nauči dobro smučati, 30% jih želi, da otrok varno smuča po smučišču, 5% staršev pa bi svojega otroka vpisalo v tekmovalno smučanje.

Starši pričakujejo zelo veliko znanja, ki naj bi ga otrok usvojil na tečaju. Premalo pa se zavedajo dejstva, da je za usvojitev določenih elementov pri smučanju kot pri drugih športih potreben čas. Alpsko smučanje naj tako kot vsak šport vsebuje elemente igrivosti, ki je osnova človekove ustvarjalnosti. Le tako bo smučanje postalo pomembna sestavina kakovosti našega življenja (Videmšek idr., 2004).

V raziskavi nas je zanimalo tudi, ali bolj izobraženi starši pogosteje vključujejo otroke v individualno učenje smučanja. Glede na to, da danes svetu vlada kriza, bi si mislili, da se s

smučanjem ukvarjajo le družine bolj izobraženih staršev, kar pomeni, da je tudi njihova plača nekoliko višja. Vsi pa vemo, da so individualne ure še dražje kot ure skupinskega učenja. Rezultati raziskave zajemajo starše različnih izobrazb. Prevladujejo starši z univerzitetno in visokošolsko izobrazbo, delež prvih in drugih skupaj je 66%. Če njim dodamo še 6% staršev z magisterijem, je lepo razvidno, da prevladujejo dobro izobraženi starši.

Makuc, Videmšek in Štihec (2010) so v svoji raziskavi vključili tudi vprašanje o mesečnih dohodkih staršev, ki vključujejo svoje otroke v tečaj smučanja. Rezultati so pokazali, da je 16,4% staršev z mesečnim dohodkom med 1500€ in 2000€. Sledijo starši s 1000€ do 1500€ mesečno (14,4%), tistih z dohodki nad 2000€ je bilo 6%, 9,2% je bilo takih, ki zaslužijo 1000€ mesečno ali manj. Ostali starši pa svojih otrok niso vključili v smučarski tečaj.

Poleg izobrazbe je eden izmed vplivnih faktorjev za vključevanje otrok v individualni tečaj smučanja tudi število otrok v družini. Pričakovati je bilo, da se pogosteje vključujejo manj številčne družine. Rezultati pa le potrjujejo to dejstvo, saj je kar 51% družin z dvema otrokoma in 29% družin z 1 otrokom. Poleg tega pa v raziskavi ni bilo zajete niti ene družine, ki bi imela več kot 4 otroke. Tu lahko omenimo, da se veliki večini anketiranih staršev zdi pomembno, da učitelj posveti vso pozornost njihovemu otroku. To bi lahko pomenilo, da njihovi otroci tudi doma prejemajo veliko pozornosti s strani odraslih. Seveda je v družinah z manj člani to lažje kot v večjih družinah.

Mavri (2010) je v raziskavi za diplomsko nalogo dobila naslednje rezultate: Prevladujejo družine z dvema otrokoma (56 %), delež družin s 3 otroki je 33 %, 8 % je družin z enim otrokom ter 3 % družin s štirimi otroki.

Povzamemo lahko, da je pri obeh raziskavah največji delež družin z dvema otrokoma.

Zanimalo nas je tudi, koliko kilometrov so starši pripravljeni prevoziti, da bi otroka vpisali v individualno učenje smučanja, in iz kakšnega bivalnega okolja prihajajo. Smučišče, kjer smo razdelili anketne vprašalnike, leži na hribu ob glavni cesti Godovič – Ajdovščina, tik pred vasjo Črni Vrh. Lega smučišča je tako zelo prijazna okoliškim vaščanom in prav tako meščanom iz bližnjih mest. Prav sama lokacija je lahko vzrok za to, da 51% anketiranih prihaja iz vasi, 49% pa je meščanov. Kar 54% staršev je svoje otroke od doma do smučišča pripeljalo do 20 km daleč. Ravno na tej oddaljenosti do smučišča so že manjša mesta, kot so Ajdovščina, Idrija in Logatec, zato anketiranci iz okoliških vasi ne prevladujejo. Preseneča rezultat, da je 9% tečajnikov prepotovalo več kot 40 kilometrov dolgo pot do smučišča.

Prilagajanje termina je ena izmed prednosti individualnega učenja. Za termin ure ali več se lahko starši že po telefonskem pogovoru ali prek spleta dogovorijo vnaprej, in prilagajajo svojim obveznostim in zasedenosti učitelja. Če vzamemo za primer skupinski smučarski tečaj, je to sklop ur vezanih na točno določen dan, po navadi si dnevi sledijo kar zapovrstjo. Tovrstno obliko učenja smučanja je potrebno načrtovati že vnaprej. Za individualno učenje pa se lahko dogovorimo na dan smučanja, čisto naključno, za toliko ur, kot želimo, je otrok motiviran... Rezultati ankete kažejo, da je več kot polovici staršem pomembna možnost prilagajanja termina učenja. Starši so dali velik pomen tudi zagotovljeni večji varnosti, kot tudi dejstvu, da se njihov otrok samo z učiteljem boje počuti.

Na koncu raziskave nas je zanimalo še, kje so starši izvedeli za individualno učenje smučanja, katerega so se udeležili. Ugotovili smo naslednje. 43% staršev je za to prebralo na spletu, 31% anketirancem so to posredovali prijatelji, 17% jih je izvedelo naključno, 9% pa se je opredelilo za odgovor drugo. Pri tem so navajali, da so o tej možnosti učenja izvedeli preko

ZUTS-a in na smučišču oz. na terenu. Lahko bi dejali, da je tudi teh 9% izvedelo naključno. Opazimo, da je v današnjem svetu razvite tehnologije pomembno, da stvari oglašujemo na spletu, saj bodo stvari tam najbolj opažene. Tudi izkušnje in nasvet prijateljev je pomemben pri odločitvi staršev. Prednost individualnega učenja smučanja je, kot smo že omenili, prilagajanje termina. Tako veliko mimoidočih smučarjev in njihovih staršev šele na dan učne ure izvedo o tej možnosti učenja, in če je le kakšen učitelj na voljo, za dogovor potrebujemo zelo kratek čas.

5. Sklep

V raziskavi smo ugotovili, da je največ staršev vključilo otroke v individualno učenje smučanja pri štirih in petih letih. Najpogostejša starost staršev pa se je gibala med 31 in 40 leti.

Ugotovili smo, da so prevladovali starši z univerzitetno izobrazbo in s končano visoko strokovno šolo. Povzamemo lahko, da so skupno prevladovali starši z višjo izobrazbo.

Več kot polovica je bilo družin z 2 otrokoma, sledile so družine z 1 otrokom. Med anketiranci ni bilo nobene družine, ki bi imela več kot 4 otroke. Prevladovale so manjše družine. Lega smučišča pa ima vsekakor vpliv, da je malenkost več kot polovica anketiranih prišlo iz vasi, ostali pa so bili meščani. Največ je bilo staršev, ki so svoje otroke od doma do smučišča pripeljali do 20 km daleč. Ravno na tej oddaljenosti do smučišča so že manjša mesta, kot so Ajdovščina, Idrija in Logatec, zato anketiranci iz okoliških vasi ne prevladujejo. Preseneča rezultat, da je nekaj tečajnikov prepotovalo tudi več kot 40 kilometrov dolgo pot do smučišča.

Večina (74%) anketiranih se je prvič udeležilo individualnega tečaja. Prav tolikšen je bil tudi delež otrok, ki niso znali smučati, kar pomeni, da so bili začetniki. Od tu je videti povezavo, da starši svoje otroke začetnike vpisujejo na individualen tečaj smučanja, pri tem pa imajo visoke cilje. Rezultati namreč kažejo, da jih več kot polovica želi, da bi njihov otrok znal dobro smučati, nekaj manj pa jih želi, da njihov otrok varno smuča na smučišču. Nihče od staršev ni izrazil želje, da bi njihov otrok nadaljeval s tekmovalnim smučanjem. V kolikor bi imeli željo po tekmovalnem udejstvovanju, bi otroke najbrž vpisali v smučarski klub in bi tam začeli svoje prve korake na smučeh.

Razlogi za vključevanje otroka na individualni tečaj so zelo različni. Najbolj pomembno pa se staršem zdi to, da učitelj posveti vso pozornost njihovem otroku. Za zelo pomembno in pomembno se je odločila večina anketiranih. Večina vprašanih pa pričakuje tudi hitrejšo učenje. Možnost prilagajanja termina učenja se zdi zelo pomembna in pomembna več kot polovici staršev. Več kot polovici se zdi pomembno tudi to, da je samo z učiteljem zagotovljena večja varnost njihovih otrok na smučišču. Zanimivo pa je, da je tudi nekaj takšnih staršev, ki se jim varnost sploh ne zdi pomembna. Dejavnik: otrok se samo z učiteljem bolje počuti, pa pri anketirancih ne igra pomembne vloge.

Da pa je danes že vse na svetovnem spletu, in si brez tega ne znamo predstavljati življenja, priča tudi rezultat o tem, kje so starši izvedeli za individualno učenje, katerega so se udeležili. Največ anketirancev je za to možnost učenja alpskega smučanja prebralo na spletu, sledijo informacije posredovane preko prijateljev, nekateri pa so za to izvedeli povsem naključno.

Med zbiranjem in razporejanjem rezultatov smo opazili tudi nekaj pomanjkljivosti. Nekatera vprašanja bi lahko bila bolj obširna, nekatera drugače zastavljena, zastavili bi lahko tudi kakšno vprašanje več. Npr. o mesečnem zaslužku staršev, da bi lahko ugotovili, ali izobrazba staršev res vpliva na vključevanje otrok v individualni tečaj smučanja. Lahko bi zastavili tudi vprašanje, ali staršem višja cena individualnega tečaja preprečuje, da bi svojega otroka večkrat vpisali na tovrsten tečaj. Rezultati tega vprašanja bi vsekakor prav prišli za vodjo smučarske šole oz. za vse smučarske šole, ki ponujajo individualne učne ure smučanja.

Zaključki raziskave bodo v pomoč vsem učiteljem smučanja, še posebej pa šoli smučanja Ski Bor, saj bo to nekakšna povratna informacija o njihovih udeležencih.

6. Literatura

- Cankar, Ž. (2008). *Športni dan*. Ljubljana: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.
- Lešnik, B. in Žvan, M. (2007). *Naše smučine: teorija in metodika alpskega smučanja*. Ljubljana: SZS – Združenje učiteljev in trenerjev Slovenije.
- Makuc, N. (2011). *Vpliv različnih načinov vadbe smučanja na znanje alpskega smučanja petinpolletnih otrok* (doktorska disertacija, Fakulteta za šport). Pridobljeno iz <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Dr/Doktorat22M00261MakucNina.pdf>
- Makuc, N., Videmšek, M. in Štihec, J. (2010). Enrolling 6-8 year old children in alpine skiing courses in Slovenia. *Acta Univ. Palacki. Olomuc., Gymn.*, 40(1), 15-22.
- Makuc, N., Videmšek, M., Rodošek, D. in Štihec, J. (2011). *Analiza uspešnosti različnih načinov vadbe smučanja predšolskih otrok*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
- Marušič, T. (2006). *Slovensko smučarsko pravo in varnost na smučiščih*. Ljubljana: Uradni list Republike Slovenije.
- Mavri, N. (2010). *Analiza razlogov vključevanja otrok v tečaj alpskega smučanja na tolminskem*. (Diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport). Pridobljeno iz <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Diplome/Diploma22056700MavriNina.pdf>
- Pišot, R. in Videmšek M. (2004). *Smučanje je igra*. Ljubljana: Zveza učiteljev in trenerjev smučanja Slovenije.
- Rausavljević, N., Videmšek, M. in Pišot, R. (2012). *Igrom do prvih koraka na snijegu*. Zagreb: Hrvatska olimpijska akademija.
- Videmšek, M., Berdajs, P. in Karpljuk, D. (2003). *Mali športnik*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
- Videmšek, M. in Pišot, R. (2007). *Šport za najmlajše*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

7. Priloga

ANKETNI VPRAŠALNIK

Sem Katja Pivk, študentka Fakultete za Šport v Ljubljani, smer športna vzgoja. V letošnjem letu izdelujem diplomsko nalogo na temo razlogi za izbiro individualnega učenja alpskega smučanja otrok. S pomočjo Vaših odgovorov na vprašanja, bom lahko prišla do pomembnih ugotovitev v moji raziskavi. Podatki, pridobljeni iz anketnih vprašalnikov, mi bodo služili izključno v raziskovalne namene in je zanje zagotovljena popolna anonimnost. Naprošam Vas za iskrene odgovore, na vsako vprašanje pa je možen le en odgovor.

- 1) spol: M Ž
- 2) starost: _____
- 3) starost otroka: _____
- 4) Izobrazba staršev:
 - a) končana OŠ
 - b) končana 3-letna poklicna šola
 - c) končana 4-letna SŠ
 - d) končana visoka strokovna šola
 - e) končan univerzitetni študij
 - f) magisterij
 - g) doktorat
- 5) Koliko otrok ima Vaša družina?
 - a) 1
 - b) 2
 - c) 3
 - d) 4
 - e) več kot 4
- 6) V kakšnem bivalnem okolju živite?
 - a) v mestu
 - b) na vasi

- 7) Koliko kilometrov je Vaše bivališče oddaljeno od smučišča?
- 0- 5 km
 - 6-10 km
 - 11-20 km
 - 21-30 km
 - 31-40 km
 - več kot 40 km
- 8) Je Vaš otrok prvič na individualnem tečaju?
- da
 - ne
- 9) Ali je otrok že znal smučati, preden se je udeležil tečaja?
- ne, ni znal
 - da, slabo
 - da, dobro
- 10) Kakšen je poglavitni cilj glede smučanja vašega otroka? (Obkrožite 1 odgovor.)
- otrok varno smuča po smučišču
 - otrok zna dobro smučati
 - otrok bo nadaljeval s tekmovalnim smučanjem
 - drugo: _____
- 11) Zakaj ste se odločili za individualno učenje smučanja? S pomočjo 5-stopenjske lestvice ocenite, kako pomembni so za Vas pri individualnem učenju smučanja naslednji dejavniki. (1-sploh ni pomembno, 2-ni pomembno, 3-niti-niti, 4-pomembno, 5-zelo pomembno). Obkrožite 1 odgovor.

a) ker pričakujem hitrejše učenje	1	2	3	4	5
b) ker se otrok samo z učiteljem bolje počuti	1	2	3	4	5
c) ker je zagotovljena večja varnost	1	2	3	4	5
d) ker lahko prilagajamo termin učenja	1	2	3	4	5
e) ker učitelj posveti vso pozornost mojemu otroku	1	2	3	4	5

- 12) Kje ste izvedeli za individualno učenje smučanja, katerega ste se udeležili?
- naključno
 - na spletu
 - preko prijateljev
 - drugo: _____

Hvala za sodelovanje!